

2015/2327(INI)

17.11.2016

VÉLEMÉNY

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részéről

a Kulturális és Oktatási Bizottság részére

az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (2015/2327(INI))

A vélemény előadója: Emilian Pavel

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság felkéri a Kulturális és Oktatási Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi módosításokat:

- A. mivel az Eurostat szerint 2016 júliusában a munkanélküliség még mindig 10,1%-os; mivel Unió-szerte az ifjúsági munkanélküliség 18,8%-on áll;
- B. mivel az Erasmusra vonatkozó 2014-es hatástanulmány¹ eredményei szerint azok, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, kétszer olyan valószínűséggel találnak munkát, mint azok, akik nem rendelkeznek hasonló tapasztalatokkal;
- C. mivel a végzettség megszerzése után öt évvel azok körében, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, 23%-kal alacsonyabb a munkanélküliség aránya²;
- D. mivel az Erasmus-hallgatók 85%-a azért tanul vagy vesz részt képzésben külföldön, hogy növelje külföldi foglalkoztathatóságát³;
- E. mivel a munkáltatók 64%-a tartja fontosnak a munkaerő-felvételnél a nemzetközi tapasztalatot, míg ez az arány 2006-ban csupán 37% volt⁴;
- F. mivel a munkáltatók 64%-a szerint a nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező végzett diákokra nagyobb szakmai felelősséget ruháznak⁵;
- G. mivel minden harmadik Erasmus-gyakornok állásajánlatot kap annál a vállalatnál, amelyenél szakmai gyakorlatát végezte⁶;
- H. mivel majdnem minden tizedik Erasmus-gyakornok, aki szakmai gyakorlatot végzett, saját vállalkozást alapított, háromnegyedük pedig tervezi vagy el tudná képzelni ugyanezt⁷;
- I. mivel a 2014-től 2020-ig futó Erasmus+ programnak az a célja, hogy Európa-szerte modernizálja az oktatást, a képzést és az ifjúsági munkát, és nyitva áll az oktatási, képzési, ifjúsági és sportszervezetek előtt az egész életen át tartó tanulás minden ágazatában; mivel e program több mint 4 millió európai polgár számára kínál majd lehetőséget külföldi tanulásra, képzésre, munkatapasztalatok gyűjtésére és önkéntes munkára;
- 1. úgy véli, hogy az Erasmus+ alapvető szerepet játszik az európai identitás és integráció kialakításában és megvalósításában, a szolidaritás, az inkluzív és fenntartható növekedés, a minőségi foglalkoztatás, a versenyképesség, a szociális kohézió és a fiatal munkaerő mobilitásának megteremtésében, amennyiben pozitívan hozzájárul az európai oktatási és képzési rendszerek, az egész életen át tartó tanulás, az aktív európai polgárság és a jobb foglalkoztathatósági kilátások javításához, és lehetőséget biztosít az európaiaknak arra,

¹ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

² http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

³ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

⁴ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

⁶ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

⁷ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

hogy külföldi tanulmányok, képzések és munkatapasztalatok, valamint önkéntes munkavégzés révén átvihető és átadható személyes és szakmai készségekre és kompetenciákra tegyenek szert, továbbá biztosítja az egyének számára az esélyt arra, hogy függetlenebbül éljenek, könnyebben alkalmazkodjanak és személyesen fejlődjenek;

2. úgy véli, hogy az Erasmus+ az egyik fő pillére annak, hogy az európai lakosság hozzászokjon az egész életen át tartó tanuláshoz; felhívja a Bizottságot és a nemzeti ügynökségeket, hogy mozdítsák elő jobban a horizontális projektek jelentőségét, mivel jobban kell hangsúlyozni a program egész életen át tartó tanulással kapcsolatos dimenzióját;
3. emlékeztet arra, hogy jelenleg a duális szakképzésben részt vevő fiataloknak – a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben résztvevőket is beleértve – csupán az 1%-a vesz részt mobilitási programban képzése során; rámutat, hogy feltétlenül meg kell teremteni annak feltételeit, hogy fejlődjön a gyakorlati képzésben részt vevők Európai Unión belüli mobilitása, hogy ezáltal ugyanolyan esélyekkel indulhassanak, mint a felsőoktatásban tanuló hallgatók, eleget téve a munkanélküliséggel és különösen az ifjúsági munkanélküliséggel szembeni küzdelemre vonatkozó célkitűzéseknek; ösztönzi a tagállamokat, hogy tájékoztassák jobban a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevő fiatalokat a létező lehetőségekről, támogassák jobban az Erasmus+ programhoz folyamodni kívánó képzési központokat, valamint vezessenek be támogatási programokat a szomszédos országokban a határokon átnyúló mobilitási tapasztalatszerzés keretében tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevők számára lakhatásuk és utazásuk vonatkozásában;
4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, pénzügyi és szociális válság ellenére 2008 óta folyamatosan nő az Erasmus rendszer keretében külföldön töltött tanulmányi időszakok száma; felhívja a figyelmet arra, hogy a külföldi szakmai gyakorlatok száma ugyanakkor exponenciálisan nőtt; arra a következtetésre jut, hogy a fiatalok a külföldi szakmai gyakorlatot kiváló lehetőségnek tekintik foglalkoztathatóságuk javítására; ajánlja, hogy a Bizottság és a nemzeti ügynökségek, szervezők és intézmények vegyék figyelembe ezt a fejleményt;
5. sajnálatát fejezi ki az egyes tagállamokon belüli és a tagállamok közötti növekvő egyenlőtlenséggel, valamint az Unión belül tapasztalható magas ifjúsági munkanélküliségi rátával kapcsolatban, amely megnehezíti a programhoz való hozzáférést azáltal, hogy akadályozza az alacsonyabb jövedelmű és a gazdasági válság és a megszorítások által nagyobb mértékben sújtott régiókból származó pályázók mobilitását; megállapítja, hogy az Erasmus+ programot és a szakképzést az Európai Unió távoli és határ menti régióiban is meg kell valósítani; rendkívül pozitív lépésnek tartja, hogy e régiók lakosai számára is biztosítják a hozzáférhetőséget és az esélyegyenlőséget, amely az ifjúsági munkanélküliség csökkentésének és a gazdaság újraélesztésének eszköze;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az eljárások egyszerűsítésére és az Erasmus+ projektekben részt vevő diákokra, intézményekre és fogadó vállalatokra háruló jelentős adminisztratív terhek csökkentése érdekében, javítva és megkönnyítve a regisztrációt, az érvényesítést és az elismerés folyamatát ott, ahol ezt a lehetőséget nem aknázzák ki kellőképpen; továbbra is úgy véli, hogy a részvétel megkönnyítése érdekében a programmal kapcsolatos információkat rendelkezésre kell

bocsátani az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén; felhívja a Bizottságot és a nemzeti ügynökségeket a részvételi feltételek egységesítésére annak biztosítása érdekében, hogy a program a lehető legtöbb pályázó számára hozzáférhető legyen; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket, hogy minden egyes pályázati fordulót követően tegyék könnyen hozzáférhetővé a kulcsintézkedésenként és ágazatonként rendelkezésre álló költségvetést, lehetővé téve a pályázók számára, hogy stratégiaileg megtervezzék jövőbeni tevékenységeiket, emellett adják közre a projektek kiválasztásának eredményeit és a költségvetési tételeket, hogy megvalósulhasson a program megfelelő külső nyomon követése; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a programra jelentkezők vonatkozásában ne részesítsék előnyben a nagy intézményeket a kisméretű, kevésbé közismert intézményekkel szemben;

7. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a fiatalok és a nagyközönség az Erasmus+ programot elsősorban a felsőoktatásbeli diákok programjának tekintik; ennél fogva azt ajánlja, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a különböző pályázható ágazatok, például a középiskolai szintű, a felsőoktatási, a nemzetközi felsőoktatási, a szakképzési, a felnőttképzési, valamint az ifjúsági és sportprogramok, továbbá az önkéntesség európai, nemzeti és regionális profilja kiemelésének, kiemelve a horizontális projektek lehetőségét, nevezetesen az egyes programok tartalmával kapcsolatos felvilágosító kampányok és PR-tevékenység révén;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint egyes uniós ügynökségeket – például az Európai Szakképzésfejlesztési Központot (Cedefop) –, hogy javítsák a szakképzési mobilitási programok minőségét, hozzáférhetőségét és az azokhoz való egyenlő hozzáférést, hogy e programok a képesítés, az elismerés és a tartalom szempontjából valamennyi résztvevőnek hozzáadott értéket nyújtsanak, valamint biztosítsák minőségi előírások beépítését a tanulási programokba;
9. megállapítja, hogy a tagállamok között az Erasmus+ program odaítélési feltételei terén egyenlőtlenségek állnak fenn; kitart amellett, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a nemzeti ügynökségek harmonizált módon alkalmazzák a program szabályait, közös minőségi előírások és eljárási gyakorlatok betartásával, biztosítva ezáltal az Erasmus+ belső és külső koherenciáját és valódi európai programként jelenítve meg azt; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai végrehajtási iránymutatásokat a nemzeti ügynökségek számára az Erasmus+ program vonatkozásában; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket – amelyeknek a nyomonkövetési folyamat szerves részét kell képezniük –, hogy összpontosítsanak arra is, hogy fórumot alakítsanak ki az egyes tagállamok munkaügyi és oktatáspolitikáért felelős hatóságok közötti konstruktív párbeszédhez; határozottan ösztönzi az ügynökségek közötti koordináció javítását a hasonló tárgyú projektek összehangolása érdekében;
10. rámutat arra, hogy az Erasmus+ fontos eszköz a szakképzés minőségének Unió-szerte történő javításához; kiemeli, hogy az inkluzív, minőségi szakképzés és a szakképzési mobilitás egy gyorsan változó munkaerőpiacon alapvető gazdasági és társadalmi szerepet játszik Európában, mint olyan eszköz, amely olyan szakmai és életpasztorátokat biztosít a fiataloknak és a felnőtteknek, amelyekre az oktatásból és képzésből a munka világába történő átmenetnél van szükség; kiemeli, hogy a szakképzésnek és a szakképzési mobilitásnak valamennyi polgár számára az egyenlő esélyeket, a megkülönböztetésmentességet és a társadalmi befogadást kell előmozdítania, legyen szó

akár nőkről, akik alulreprezentáltak a szakképzésben, vagy hátrányos helyzetű csoportokba tartozókról, például romákról, munkanélküli fiatalokról, fogyatékossgal élőkrol, távoli területeken élőkrol, legkülső régiókban élőkrol vagy migránsokról; javasolja, hogy helyezzenek hangsúlyt az alacsony képzettségű kedvezményezettek részvételük növelése és ezáltal a programok hatókörének bővítése érdekében;

11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék a szakképzésben részt vevők külföldi képzési lehetőségeit és a szakképzést olyan választásként pozicionálják, amely különösen kedvező a munkaerőpiaci beilleszkedés szempontjából és ígéretes életpályákhoz vezethet, tegyék azt minden életkor számára hozzáférhetővé, továbbá biztosítsák megfelelő finanszírozását, mivel a szakképzésre elkülönített források nem arányosak¹ a kínált mobilitási programokra potenciálisan jelentkezők számával; határozottan támogatja a szakképzési mobilitás hatékony népszerűsítését és ösztönzését a nők körében, és úgy véli, hogy a tagállamoknak nagyratörő célokat kell kitűzniük ebben a tekintetben, és az előrelépést szorosan figyelemmel kell kísérni;
12. hangsúlyozza, hogy változóban van a munkahelyek és a készségek fogalma, különösen amiatt, hogy jelenleg zajlik a digitalizáltabb gazdaságra történő átállás, amely miatt új üzleti igények merülnek fel és jövőorientált ágazatok jelennek meg; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Erasmus+ program tükrözze ezt a helyzetet;
13. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül a pénzügyi támogatások, például az általányalapú utazási és napidíj-támogatások szintjét, annak biztosítása érdekében, hogy azok összhangban álljanak a valós megélhetési költségekkel, és megelőzzék a képzés miatti eladósodást, ezáltal elősegítve a megkülönböztetés megelőzését és azt, hogy a korlátozottabb pénzügyi lehetőségekkel és/vagy különleges igényekkel rendelkezők kiszoruljanak;
14. kiemeli az egyértelmű tanulási eredmények és konkrét munkaköri leírások fontosságát az Erasmus+ keretében külföldi munkatapasztalatot szerző, szakképzésben részt vevő diákok, gyakornokok és önkéntesek számára; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi tapasztalatszerzés előtt a jelöltek felkészítése a tevékenység szerves része, és többek között magában kell foglalnia a karriertanácsadást, a nyelvi képzést és a társadalmi és kulturális integrációt elősegítő órákat – például a kultúrák közötti kommunikációról –, melyek előmozdítják az emberek társadalmi részvételét és javítják munka- és életkörülményeiket; tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása érdekében; üdvözlö, hogy az Erasmus+ projektekben erősíteni fogják a résztvevők idegen nyelvi készségeit, különös tekintettel a szomszédos országok nyelveire, ami a határokon átnyúló munkaerőpiacon növelheti a mobilitást és a foglalkoztathatóságot; úgy véli, hogy a mobilitási programok új résztvevői számára a nyelvtanfolyamok az oktatási

¹A Bizottság szerint 2016-ban a forráshiány miatt az Erasmus+ keretében szakképzési mobilitási pályázatokra jogosult sikeres pályázók aránya 42% volt. Az évek során a helyzet romlott – 2014-ben a sikeres pályázatok aránya 54% volt, 2015-ben pedig 48%. Bár a rendelkezésre álló források az évek során valamivel nőttek, az igények ennél sokkal gyorsabban, az Erasmus+ korlátozott forrásai azonban nem teszik lehetővé, hogy a finanszírozás lépést tartson a kereslettel.

intézményekkel és a fogadó vállalatokkal együttműködésben is megszervezhetők és a tanulmányok vagy a szakmai gyakorlat területéhez igazíthatók;

15. elismeri, hogy egyes tagállamokban a fiatal munkanélküliek magas arányára való tekintettel az Erasmus+ program egyik fő célkitűzésének annak kellene lennie, hogy felkészítse a fiatalokat a munkaerőpiacra; ugyanakkor különös hangsúlyt fektet arra, hogy meg kell őrizni az iskolán kívüli tevékenységek, a szakképzés és a tanulmányok Erasmus+ programon belüli státuszát;
16. rámutat arra, hogy az Erasmus és a Leonardo programok korábban elsősorban magasabban képzett és jobb munkaerőpiaci kilátásokkal rendelkező fiatalokat céloztak meg, és nem foglalkoztak megfelelően a legkiszolgáltatottabbakkal; emlékeztet a korai iskolaelhagyás és a szegénység csökkentésével kapcsolatos uniós célkitűzésekre; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az Erasmus+ végrehajtása során erőteljesebben meg kellene célozniuk a szegénység és a munkanélküliség szempontjából magas kockázatú csoportot jelentő korai iskolaelhagyókat; rámutat arra, hogy a korai iskolaelhagyókra irányuló programok nem lehetnek standard, általános szakképzési vagy csereprogramok, hanem egyedi igényeikre kell összpontosítaniuk, a könnyű hozzáférés és az egyszerű finanszírozás mellett, informális és nem formális tanulási környezetek biztosításával;
17. emlékezteti a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élő személyeknek, például a hallássérülteknek különleges igényeik vannak, ezért megfelelő finanszírozásra és támogatásra, például jelnyelvtolmácsokra és több információhoz való hozzáférésre, valamint elegendő támogatásra van szükségük ahhoz, hogy részt vehessenek az Erasmus+ programban; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon tovább olyan további intézkedések bevezetésén, melyek célja az, hogy a fogyatékossgal élők számára akadály- és megkülönböztetésmentes hozzáférést lehessen kínálni az Erasmus+ keretén belül elérhető valamennyi ösztöndíjprogramhoz; célszerűnek tartja a nemzeti ügynökségeken belül szükség esetén úgynevezett „coach-ok” kijelölését, akik tanácsot adnak a pénzeszközök lehető legjobb felhasználásával kapcsolatban;
18. javulást lát szükségesnek a fiatalkori munkavállalás, a művészi és kulturális tevékenységek, a politikai részvétel, a felnőttképzés és a tömegsport előmozdításában;
19. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő, a tagállamok pedig hagyjanak jóvá egy, a tanulószerveződéses gyakorlati képzésre irányuló minőségi keretet és egy javaslatot a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevők fokozott mobilitásáról, amely egy sor jogot biztosít a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevők, a gyakornokok és a szakképzésben részt vevők számára annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően védve legyenek, és hogy ezek a mobilitási programok soha ne lépjenek a standard munkaszerződések helyébe; minőségi, fizetett szakmai gyakorlatokat szorgalmaz, és kéri, hogy a tagállamok jelentsék azokat a helyzeteket, amelyekben megszegik az Erasmus+ kedvezményezettjeinek feladataira vagy jogaira vonatkozó feltételeket;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy munkálkodjon együtt a tagállamokkal az oktatási intézmények és a fő érintett felek (helyi/regionális hatóságok, szociális partnerek, a magánszektor, az ifjúság képviselői, szakképzési intézmények, kutatói szervezetek és civil társadalmi szervezetek) közti szorosabb együttműködésén azért, hogy fokozzák az oktatási és szakképzési rendszerek valódi munkaerőpiaci igényekre való reakciókészségét, továbbá hogy garantálja, hogy ez az együttműködés tükröződjön az Erasmus+

programban; úgy véli, hogy a kedvezményezetteknek és valamennyi érintett félnek a program kialakításába, megszervezésébe, nyomon követésébe, végrehajtásába és értékelésébe történő aktív bevonásával biztosítható annak életképessége, sikere és hozzáadott értéke;

21. felszólít a felsőoktatás magasabb szintjeinek szóló mobilitási programok fokozott népszerűsítésére az európai kutatóközpontok közötti mobilitás biztosítása, valamint az európai egyetemek nemzetközivé válásának elősegítésére;
22. nyomatékosan szorgalmazza a pályázatok értékelésével kapcsolatos átláthatóság fokozását és az átfogó minőségi visszajelzéseket valamennyi pályázó számára; kéri a Bizottságot, hogy biztosítson hatékony visszajelző rendszert a program kedvezményezettjei által az Erasmus+ program végrehajtásával kapcsolatban esetlegesen észlelt szabálytalanságok Bizottság számára történő visszajelzésére; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javítsa és fokozza a program végrehajtásáért felelős uniós intézmények és a nemzeti szervek közötti információáramlást; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket és az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséget, hogy javítsák a program végrehajtását, biztosítsanak képzési lehetőségeket az értékelők részére, szervezzenek rendszeres találkozókat a kedvezményezettekkel, és tegyenek látogatásokat a projekteknél;
23. kiemeli, hogy annak ellenére, hogy az európai képesítési keretrendszer (2008/C111/01) miatt egyértelmű javulás történt az oktatási és szakképzési rendszerek diplomák, képesítések, kreditek, készségekre vonatkozó bizonyítványok és kompetenciaigazolások tekintetében alkalmazott elismerési és érvényesítési rendszereiben, továbbra is vannak problémák; rámutat arra, hogy biztosítani kell a mobilitási tapasztalatok révén bármilyen formában – formális tanulási környezetben, vállalati gyakorlat keretében vagy önkéntesség, illetve ifjúsági tevékenység során – szerzett kompetenciák és képesítések otthoni rendszeren belüli megfelelő dokumentálását, érvényesítését, elismerését és összehasonlíthatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy reformálja meg az európai képesítési keretrendszert és tegyen lépéseket annak megerősítésére, a jelenlegi ajánlás felől egy erősebb eszköz felé elmozdulva a szabad mozgás támogatása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szisztematikusan használják ki és fejlesszék tovább az olyan meglévő európai eszközöket, mint az Europass, a Youthpass és az ECVET; szorgalmazza olyan közös szakképzési képesítések kidolgozását, amelyek biztosítani tudják a képesítések nemzetközi elismerését; kéri, hogy a tagállamok teljeskörűen és időben hajtsák végre a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló 2012. december 20-i tanácsi ajánlást;
24. kiemeli, hogy az önkéntesség a szolidaritás, a szabadság és a felelősség kifejeződése, amely hozzájárul az aktív polgári szerepvállalás megerősítéséhez és a személyes emberi fejlődéshez; úgy véli továbbá, hogy az önkéntesség a társadalmi befogadás és a kohézió, valamint a képzés, az oktatás és a kultúrák közötti párbeszéd nélkülözhetetlen eszköze, ugyanakkor jelentősen hozzájárul az európai értékek terjesztéséhez; úgy véli, hogy el kellene ismerni az európai önkéntes szolgálatnak (EVS) az olyan készségek és kompetenciák fejlesztésében játszott szerepét, melyek elősegítik az EVS-ben részt vevők munkaerőpiaci hozzáférését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak tisztességes munkafeltételeket az önkénteseknek és kövessék nyomon, hogy maradéktalanul tiszteletben tartják-e az önkéntesek szerződéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az európai önkéntes szolgálat résztvevőt soha ne

tekintsék vagy használják a fizetett munkaerő helyettesítésére;

25. hangsúlyozza, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés előmozdítja az olyan alapvető készségeket és humán készségeket, mint a munkaerőpiaci szempontból, valamint a munkahelyi jólét, illetve a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly szempontjából fontos szociális és állampolgári kompetenciák; rámutat arra, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés kulcsszerepet töltsön be a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok elérése és azon készségeik fejlesztésének segítése tekintetében, amelyek segítik őket a munkaerőpiacra történő belépésben és a tartós és minőségi munkahelyhez jutásban, illetve foglalkoztatási helyzetük javításában, emellett hozzájárul Európa demokratikusabbá tételéhez;
26. tudomásul veszi az új társadalmi kihívásokat és a munkakörök új tartalmát, amely folyamatosan fejlődik; emlékeztet, hogy az Erasmus+ program a foglalkoztatásra is felkészíti a fiatalokat és úgy véli, hogy külön hangsúlyt kell fektetni a munkahelyi kompetenciák felől az úgynevezett humán készségek felé történő elmozdulásra, előmozdítva olyan átvihető és átadható készségek és kompetenciák megszerzését, mint a vállalkozói készség, az ikt-ismeretek, a kreatív gondolkodás, a problémamegoldás és az innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a munkaerőpiaci szempontjából igen releváns szociális és állampolgári kompetenciák; úgy véli, hogy ennek ki kell terjednie a munkahelyi jólétre, a munka és a magánélet közötti egyensúlyra és a kiszolgáltatott személyek munkaerőpiaci és társadalmi integrációjára;
27. tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség¹, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása érdekében;
28. hangsúlyozza, hogy finanszírozással és adókedvezményekkel egyaránt támogatni kell az Erasmus+ program keretében szakképzést nyújtó kis- és középvállalkozásokat (kkv-k);
29. úgy véli, hogy a minőség mérésének ugyanolyan fontosnak kellene lennie, mint a mennyiség mérésének; kéri az előbbi kidolgozását az Erasmus+ összefüggésében;
30. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az Erasmus+ programmal – mint az egyén saját készségeinek fejlesztését szolgáló eszközzel – kapcsolatos tudatosságot, valamint ki kell azt egészíteni egy kibővített dimenzióval, amely megfelelő megközelítést kínál az eszköz hatékonyságának oly módon történő biztosítása érdekében, hogy kiküszöböli annak veszélyét, hogy az csupán egyszerű élettapasztalattá váljon;
31. a magas ifjúsági munkanélküliség és az Unión belüli földrajzi egyenlőtlenségek enyhítése érdekében támogatja a nagyobb fokú mobilitást az oktatási és tanulószervezéses gyakorlati képzési programokban, valamint az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében megvalósuló szakmai gyakorlatokat;
32. felhívja a Bizottságot, hogy készítse és tegyen közzé naprakész statisztikákat és nyomon követő tanulmányokat az Erasmus+ végrehajtására, különösen a fiatalok részvételi arányára vonatkozóan régiók és nemek szerinti lebontásban, valamint annak a

¹ Közös Kutatóközpont, Tudományos és szakpolitikai jelentés a nyelvtudásról és a foglalkoztathatóságról, 2015.

foglalkoztathatóságra, a foglalkoztatás típusára és arányára és a bérekre gyakorolt hatásaira, továbbá arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne potenciálisan javítani rajta; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze, miért jelentkeznek egyes országokban többen a szakképzési mobilitásra, hol a legnagyobb a nemek közti egyenlőtlenség és mik az okai ennek, vagy hogy hol van több fogyatékossgal élő pályázó, és dolgozzon ki tervet arra vonatkozóan, hogy miként lehetne fokozni a többi ország részvételét; szoros együttműködésre szólítja fel ezért a tagállamok nemzeti ügynökségeit az információk és statisztikák cseréje terén; továbbra is úgy véli, hogy az Erasmus+ következő féléves felülvizsgálata keretében figyelembe kell venni és be kell építeni a tanulmányok és statisztikák eredményeit;

33. emlékeztet arra, hogy az Unió alapvető értékeinek rendkívüli válsága idején az Erasmus+ eszköz fontos lehetőséget kínálhat a fiatalok közötti integráció, megértés és szolidaritás elősegítésére; ennél fogva sürgeti a fiatalok integrációjának megerősítését a különböző kultúrák és hagyományok ismeretén, valamint kölcsönös és elengedhetetlen tiszteletén keresztül;
34. javasolja, hogy a Bizottság a vállalkozásoktatást és -képzést a célok egyikeként tartsa meg a jövőbeni Erasmus+ programban a következő (2020 utáni) pénzügyi időszak során, a mobilitásra is kiterjedően, az alábbi elemek programba történő beépítésével:
- i. a vállalkozást az oktatás és képzés révén előmozdító hatályos intézkedések hatásának körülmények értékelése és azok esetleges kiigazítása, különös figyelmet fordítva az alulreprzentált és hátrányos helyzetű csoportokra gyakorolt hatásokra,
 - ii. az összes diákot célzó formális és nem formális oktatás jobban meghatározott tanulási tartalmainak és eszközeinek – elméleti és gyakorlati moduloknak is, például a diákok vállalkozási projektjeinek – támogatása,
 - iii. az oktatási intézmények, vállalkozások, nonprofit szervezetek és nem formális oktatási szolgáltatók közötti partnerségek támogatása annak érdekében, hogy megfelelő tanfolyamok szerveződjenek, és hogy a diákok érdemleges gyakorlati tapasztalatot szerezhessenek és modelleket ismerhessenek meg,
 - iv. képességfejlesztés a vállalkozási folyamatok, pénzügyi ismeretek, ikt-ismeretek és -készségek, kreatív gondolkodás, problémamegoldás és innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a konkrét üzleti készségek és tudás terén;
 - v. a nem formális és az informális tanulás mint a vállalkozói készségek megszerzése szempontjából kiemelten fontos környezet szerepének kiemelése;
35. ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyenek részt fokozottan az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programban, és népszerűsítsék jobban e programot az üzleti projektekbe belevágni kívánó fiatalok körében, hogy külföldi tapasztalatot szerezhessenek, és olyan új készségekre tehessenek szert, amelyek segítik őket vállalkozási terveik sikeres megvalósításában;
36. határozottan ösztönzi a társaktól való tanulást a külföldi tanulmányi, képzési és munkatapasztalatokat követően, növelve ezáltal az Erasmus+ helyi közösségekre

gyakorolt hatását; rámutat arra, hogy az Erasmus+ keretében végrehajtott projektek minőségének javításához elengedhetetlen az egyes esetekben bevált gyakorlatok megosztása; üdvözli a projektek eredményeinek terjesztésére szolgáló Erasmus+ platformot, és olyan megközelítés alkalmazását szorgalmazza, amely fokozottan szem előtt tartja a bevált gyakorlati tapasztalatok megosztását, valamint a nemzeti ügynökségek, a partnerek és a program kedvezményezettjei közötti nemzetközi eszmecseréket; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást a programra jelentkezők számára a nemzetközi partnerek megtalálásához egy olyan felhasználóbarát platform kidolgozása révén, amely összegyűjti a különböző kedvezményezettjeiről és projektjeikről nyilvánosan elérhető információkat;

37. felhívja a Bizottságot, hogy optimalizálja a „Mobility Tool” rendszerhez és más informatikai támogató platformokhoz, így az európai felnőttképzés elektronikus platformjához (EPALE) hasonló informatikai eszközök teljesítményét és felhasználóbarát jellegét, biztosítva ezáltal, hogy a program kedvezményezettjei a lehető legtöbb hozhassák ki tapasztalataikból, továbbá előmozdítva a határokon átnyúló együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását;
38. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a programra vonatkozó útmutatót, és tegye azt felhasználóbarátabbá és érthetőbbé, továbbá dolgozzon ki külön tájékoztató broszúrákat az egyes kulcsintézkedésekről; kéri az Európai Bizottságot, hogy az adminisztratív terhek tekintetében ésszerűsítse a pályázati eljárást;
39. támogatja felnőttoktatási intézmények fejlesztését a tanárok, iskolavezetők, oktatók és egyéb oktatási személyzet folyamatos fejlődési és mobilitási lehetőségei révén; ösztönzi a készségek és a kompetenciák fejlesztését, különös tekintettel az ikt hatékony alkalmazására a felnőttoktatásban, javítva ezáltal a tanulási eredményeket; rámutat a bevált gyakorlatok cseréjének fontosságára;
40. üdvözli az olyan kísérleti projektek kidolgozását, mint a „Tanulószerződéses gyakorlati képzésben részt vevők mobilitására irányuló európai keret: az európai polgárság és a készségek fejlesztése a fiatalok munkaerőpiaci integrációján keresztül”, amelynek célja a tanulószerződéses gyakorlati képzés területén kínált költséghatékony, határokon átnyúló mobilitási programok végrehajtása szakképzési intézmények, vállalatok és/vagy egyéb vonatkozó szervezetek között, valamint a tanulási eredmények formális elismerése és érvényesítése, illetve a diplomák kölcsönös elismerésének támogatása, vagy az „Ifjúsági mobilitás a szakképzésben – az ifjúsági mobilitás javítása”, amelynek célja a szakképzésben részt vevő fiatalok mobilitásának javítása; felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre eredményesen a két kísérleti programot, és hosszú távon integrálja azokat az Erasmus+ programba;
41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működési támogatások formájában biztosítsanak fokozott és nagyobb mértékű hosszú távú strukturális támogatást európai civil társadalmi szervezetek számára az oktatás, a képzés, az ifjúság és a sport területén, mivel ezek a szervezetek tanulási lehetőségeket és részvételi fórumokat biztosítanak az európai polgárok és lakosok számára európai politikák kidolgozásához és végrehajtásához;
42. felhívja a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy mi lenne a megfelelő megoldás a brüsszeli székhelyű, európai szintű nem kormányzati szervezetek helyzetére, amelyek a

belga nemzeti ügynökségeknél pályáznak forrásokra.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	8.11.2016
A zárószavazás eredménye	+ : 48 - : 3 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Daniela Aiuto, Georges Bach, Amjad Bashir, Sergio Gutiérrez Prieto, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	David Coburn